

Sygn. akt I C 769/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Przemysław Jagosz

Protokolant prac. sąd. Natalia Indyka

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2018 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...)w W.

przeciwko R. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 769/17

UZASADNIENIE

(...) **w** W. żądał od pozwanego R. K. kwoty **237912,93 zł** z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu (data nadania 23.11.2017 r. – k. 18) do dnia zapłaty, a nadto zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazano, że powód nabył od (...) Banku S.A. w W. wierzytelność z tytułu umowy kredytowej, jaką pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym A. Banku – bankiem (...) S.A. (przejętym przez A. Bank w trybie art. 492 § 1 pkt 1 kodeksu spółek handlowych). Żądana pozwem kwota miała stanowić niespłaconą kwotę kredytu wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Powód wskazywał nadto, że żądana kwota stała się wymagalna wobec niewywiązania się przez pozwanego z przyjętego na siebie zobowiązania.

Pozwany R. K. został uznany za prawidłowo zawiadomionego o terminie rozprawy, czemu towarzyszyło uznanie za doręczoną mu korespondencję z odpisami pozwu, załączników i kolejnych pism procesowych powoda – z uwagi na dwukrotne i prawidłowe awizowanie przesyłki pod adresem zgodnym z adresem zameldowania wynikającym z systemu PESEL.

Nie stawiał się na wyznaczonym terminie rozprawy i nie zajął stanowiska w sprawie.

Zgodnie z art. 339 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego (k.p.c.), jeżeli pozwany nie stawiał się na rozprawę sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu takie wątpliwości istnieją w zakresie wymagalności co najmniej części wierzytelności objętej pozwem, a w konsekwencji również co do jej wysokości.

Do pozwu dołączono dokumenty prywatne w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda, umowy przelewu wierzytelności z wyciągiem z załącznika oraz odpisów pełnomocnictw i danych z Krajowego Rejestru Sądowego. Na ich podstawie można stwierdzić, że:

a) powód na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 22.12.2016 r. nabył od (...) Banku S.A. w W. pakiet wierzytelności tego Banku z tytułu wymienionych w załączniku nr 1 umów kredytu lub pożyczki

b) wyciąg elektronicznego załącznika (nieoznaczonego żadnym numerem) wymienia:

- identyfikator klienta ((...)),
- datę zawarcia umowy (16.05.2012 r.),
- imię i nazwisko, numer PESEL i adres pozwanego,
- pierwotną kwotę **kredytu** (160 000 zł),
- kapitał (155 872,28 zł), odsetki (72 086,18 zł), koszty (363,93 zł),

c) na podstawie wskazanej w pkt a) umowy przelewu powód ujął w swoich księgach rachunkowych wierzytelność względem pozwanego na dzień 21.11.2017 r. na kwotę 237 912,93 zł (155 872,28 zł należności głównej i 82 040,65 zł odsetek) z zaznaczeniem, że zobowiązanie wynika z umowy **pożyczka** (...) Bank o nr (...).

Z powszechnie dostępnych i znanych sądowi z urzędu danych zawartych w Krajowym Rejestrze Sądowym wiadomo, że (...) Bank S.A. w W. jest następcą prawnym (...) Banku (...) S.A. we W., w ramach połączenia w trybie art. 492 § 1 pkt 1 kodeksu spółek handlowych.

W toku postępowania pełnomocnika powoda zobowiązano do wskazania i udokumentowania, z jakiej konkretnie umowy bankowej wywodzi swoje roszczenie, z czego wynika wysokość roszczenia i jak zostały obliczone jego poszczególne składniki (okresy naliczania, stopa oprocentowania), a nadto skąd wynika wymagalność roszczenia i w jakiej dacie wystąpiła w stosunku do poszczególnych jego składników (k. 24). W odpowiedzi przedłożono niepoświadczoną kopię umowy **kredytu gotówkowego** nr (...) z dnia 14.05.2012 r., a nadto harmonogram spłat, z których wynika, że kredyt ten miał być spłacany 120 ratami kapitałowo-odsetkowymi od 14.06.2012 r. do **16.05.2022 r.** Ponadto powód przedstawił wyliczenie kwoty żądania z rozbiciem na należność główną, odsetki naliczone przez wierzyciela pierwotnego (2 389,16 zł), odsetki karne naliczone przez wierzyciela pierwotnego do dnia przelewu (69 697,02 zł) i odsetki ustawowe naliczone przez powoda od należności głównej od 22.12.2016 r. (data umowy przelewu) do 21.11.2017 r. (data wyciągu z ksiąg powoda).

W tym stanie rzeczy żądanie zapłaty, którego uzasadnienie ogranicza się do twierdzenia, że pozwany nie wywiązał się ze swojego zobowiązania z umowy zawartej z (...) Bankiem S.A. i powinien zapłacić kwotę znacznie przewyższającą zaciągnięty kredyt budzi zasadnicze wątpliwości.

Po pierwsze, wprawdzie umowa **pożyczki** powołana w wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda i umowa **kredytu gotówkowego** przedłożona w toku postępowania mają taki sam numer oraz dotyczą tej samej osoby (pozwanego R. K.), to jednak nie można jednoznacznie ustalić, że są to umowy tożsame. Umowa pożyczki nie jest bowiem tym samym, co umowa kredytu bankowego, skoro regulują je odrębne przepisy (Kodeks cywilny w zakresie umowy pożyczki i ustawa z dnia 29.08.1997 r. - Prawo bankowe w zakresie umowy kredytu).

W konsekwencji, nie ma pewności, czy w ramach umowy przelewu z dnia 22.12.2016 r. (...) Bank S.A. przelał na powoda wierzytelność z tytułu umowy pożyczki (wpisanej do ksiąg rachunkowych powoda), czy też wierzytelność z tytułu umowy kredytu z tej samej daty i o takim samym numerze.

Po drugie, zgodnie z przedstawioną umową kredytu gotówkowego, pozwany miał spłacać kredyt w ratach miesięcznych do 16.05.2022 r., co oznacza, że przynajmniej co do części rat kredytu nie nadszedł jeszcze termin ich płatności, a tym samym, że nie są jeszcze wymagalne.

Po trzecie, powód – wzywany o wyjaśnienie, skąd wynika wymagalność roszczenia i w jakiej dacie wystąpiła w stosunku do poszczególnych jego składników – nie udzielił żadnych wyjaśnień w tej mierze. Uniemożliwia to poczynienie jakichkolwiek ustaleń w tej mierze i czyni niemożliwym do weryfikacji, czy pozwany rzeczywiście nie wywiązał się z jakiegokolwiek części zobowiązania z umowy kredytowej w tej części, w jakiej byłoby ono wymagalne w zakresie rat spłaty, których termin przypadał przed wytoczeniem powództwa. Tym samym nie można ustalić wysokości roszczenia ewentualnie należnego powodowi z tego tytułu.

Nie jest przy tym wystarczające powołanie się na wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda. Ma on charakter dokumentu prywatnego, który zgodnie z art. 245 k.p.c., stanowi dowód wyłącznie tego, że powód dokonał takich zapisów w swoich księgach, nie dowodzi natomiast istnienia wierzytelności i jej wymagalności.

W ocenie Sądu powód mógł w odpowiedzi na wezwanie wykazać wszelkie podstawy faktyczne powództwa. Zgodnie z § 7 ust. 1 i 4 umowy przelewu miał wszakże od sprzedającego wierzytelność objętą pozwem Banku uzyskać wszelkie niezbędne dokumenty dotyczące nabywanych wierzytelności. Nie powinno zatem nastęrczać mu żadnych problemów przedstawienie żądanych informacji.

Wątpliwości co do wymagalności i wysokości ewentualnie należnego świadczenia są tym bardziej zasadne, gdy zważyć, że w § 6 ust. 5 pkt a i b umowy przelewu strony przewidziały sytuację, w której może okazać się, że przelewane wierzytelności nie istnieją lub istnieją w niższej wysokości, nie przysługują bankowi lub nie są wymagalne.

W tym stanie rzeczy konieczna była weryfikacja wskazanych wyżej okoliczności. Mimo, wynikającej z wezwania sądu, świadomości co do konieczności przedstawienia umożliwiających to dowodów, powód do chwili zamknięcia rozprawy nie wykazał inicjatywy w tym kierunku. Z tego względu powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione w żadnej części.